

गौड़देशः समाख्यातः वर्णविदाविशारदः ।
गोकर्णेश्वात् पूर्वभागे आर्यावर्तानुचोत्तरे ।
तेरभुक्तात् पञ्चिमे तु महापूर्यांच संवतः ।
महाकोशलदेशस्य सर्वयंशपरायाः ।
जासंपर्यं समारथ तपकुरुतानं कं शिवे ।
मगधास्यो महादेशो याचार्यो न हि इत्यति ।
इत्तोत्तरक्षेत्रे क्रमात् कीकटमागधे ।
चरणादिं समारथ एकद्वाटानकं शिवे । ॥
तावत् कीकटदेशः स्यात्हन्तर्मागधे भवेत् ।
अग्राधप्रान्तदेशस्योत्तकलः परिकौर्तिः ।
कामगिरिं समारथ द्वारकान्तं महेश्वरि ।
शैक्षण्याभिधो देशो तृतीयं इत्युभु महेश्वरि ।
कामगिरिदेशभागे महादेशात्योत्तरे ।
इत्यदेशः समाख्यातः शूरासात्र रमण्यम् ।
चार्यागङ्गं समारथ कोटिदेशस्य मंधगे ।
बसुप्रदान्तदेशो इव कोइज्ञः परिकौर्तिः ।
नम्भपुत्रात् कामरूपात् मध्यभागे तु कैक्यः ।
भागधांहृषभागे तु विन्ध्यात् पञ्चिमतः शिवे ।
सौरसेनाभिधो देशः स्फुर्यंशप्रकाशकः ।
हस्तिनापुरमारथ्य कुरुते चाच दिव्ये ।
पाचालपूर्वभागे तु कुरुदेशः प्रकौर्तिः ।
मरुदेशात् पूर्वभागे कामादेशिण्ये शिवे ।
सिंहलाखो महादेशः सर्वदेशोत्तमोत्तमः ।
शिलहड्डात् पूर्वभागे कामरूपात्योत्तरे ।
प्रलभिदेशो देवेशि ! नरनारायणः परः ।
गणेशरात् पूर्वभागे सुषुदादुत्तरे शिवे । ॥
कच्छदेशः समाख्यातः सुदेशं इत्युभारम् ।
युग्मिन्दादुत्तरे भागे कच्छाच पञ्चिमे शिवे ।
मत्स्यदेशः समाख्यातो मत्स्यवाहूल्य-
कारकः ।

वैराटपाषाणयोर्मध्ये पूर्वशक्तमेज तु ।
मददेशः समाख्यातो मात्रीहा तत्र तिष्ठति ।
शूरसेनात् पूर्वभागे गणकाः पञ्चिमे शिवे ।
बौद्धदेशो देवेशि ! सर्वदेशाधामाधमः ।
ब्रह्मनीतः पञ्चिमे तु वैभीर्द्विष्णोत्तरे ।
नाटदेशः समाख्यातो वर्णं इत्युपार्वति ।
मायापुरं समारथ यस्यांशस्योत्तरे ।
वर्णरात्यो महादेशः सेवयं इत्युभारम् ।
लङ्घाप्रदेशमारथ्य मकानं परदेश्वरि ।
नैव्यवालो महादेशः पर्वते तिष्ठति प्रिये ।
एते बटप्रशाशेशा मया प्रोक्ता महेश्वरि ।
एतकार्ये पि देवेशि ! देशमेदा त्वयेषाः ।
कोटिशः सन्ति देवेशि ! एते मुख्याः प्रकौर्तिः ।
रहस्यातिरहस्याच गोप्यतं पशुष्वष्टे ।
इति वर्णेष्टपतः प्रोक्तं किमयत् श्रोतुमिष्ट्वा ॥

इति शृङ्गिस्त्रमत्त्वे ७ पट्टः ।
देशकः, चिः, (देशतीति । दिश आदेशे + “खुल्-
द्वचौ” ॥ ३ । १ । १३ । इति खुल् ।) शास्त्रा ।
इति वैमचन्द्रः ॥ ३ । १ । १५२ ।
“तथोक्तार्गप्रदृशस्य चातु चमार्गदेशकः ।
सन्तु मेषतिथयः अन्यथा वित्ताने तथाक्षये ।”
इति मार्हेष्टये ॥ ३ । १ । १० ।

देशकारी, ख्ली, रागिणीविशेषः । इनूममते
मेघरागस्य भार्या । अस्या जातिः संपूर्णः
यह दक्षस्वरः गानवस्यः वर्षतौ निश्चनः ।
अस्या स्वरूपं एव्वर्षतौ तिळयुक्तानन्द कमल-
पचारी इडिमस्तनी गौराङ्गी विमोही
सकांहारकश्चोर्कर्परवन्दनप्रसादी साल-
हारा नावकेन सहोपविष्य इवामावकटाचान
कुर्वती । सङ्गीतदर्पणमते अस्या गानसमयः
प्रातर्वराटोरागिग्रामा वह । अस्या स्वरूपं
नायकेन सह केलिकौतुकरता इत्यामकेष्टभारा
जितशरतपूर्वचन्द्रानका अनङ्गराजिताङ्गी
काचनकलयुक्तिहारिकुवा कमलनयना न्दु-
भाविणी । इति सङ्गीतशास्त्रम् ।

देशरूपं, ख्ली, (दिशते इति । दिश + कर्मणि
चन् । देशस्य हेतुयक्तिदेशकालपादादिभिर्दि-
शमानस्य रूपम् । यहा, देशस्य देशागुरुपा-
चारस्य रूपम् ।) उचितम् । इवमरः ॥ २ । ८ ।
२४ । (यथा, महाभारते ॥ १२ । १०७ । ५ ।

“क्षीणयहस्तिच यथा धर्मं प्रकौर्तिम् ।
वानुना देशरूपेण यन्त्रयोगेन भारत ॥ १”)
देशाखी, ख्ली, रागिणीविशेषः । इनूममते
हिन्दोलरागस्य हितीयदिग्निष्ठी । तस्या जातिः
वाङ्मः यह गान्धारस्वरः गानसमयः वस-
नात्तरी पूर्वाङ्गः । अस्या स्वरूपम् । सुरूपा
नारी चन्द्रवदना क्रोधघारा कलहित्या रोमहर्वा
निष्कोषकरवालकरा मलवत् धूलवगुच्छित-
वाहवदाः । वलभिंतकच्छापितश्वनुपच्चा
सर्वहा खसमीपस्यापितनायका च । राग-
मालामते तु तस्या स्वरूपं मलवत् परस्यर-
मलक्रीडायां नियुक्ता । सा क्रीडामलकाष्ठो-
त्त्वेष्यग्रस्तरादुनोजवभूमिलुखनादिरूपा ।
कलिनायमते वसन्तरागस्य भार्या । सङ्गीत-
दर्पणमते अस्या जातिः संपूर्णः । अस्या
स्वरूपं कर्परादिपि कमलयोग्नी कमलाजित-
नयना इत्युक्ता रविका अतिधीरा किञ्चित्-
सङ्कुचिता दीर्घसुजा मलयुक्तिमोचिनी च ।
इति सङ्गीतशास्त्रम् ।

देशान्तरं, ख्ली, (अचो देशः । भवरवंकादि-
वत् समाप्तः ।) सुमेवलङ्घयोर्मध्येरेखास्वरूप-
देशस्वरेण्योरन्तरयोगनम् । इति सिद्धान्तरह-
स्यम् । ये उद्यानरकमेया लङ्घायामैद-
यिका यहा जातास्ते देशान्तरकमेया स्वपुरो-
दियिकाः स्युः । तत्र द्विविष्ट एकं पूर्वांपरं
हितीयं याम्बोत्तरं तद्वरसं च सुत्तम् । यथा,—

“येऽनेन लङ्घोदयकालिकासी
देशान्तरेण सपुरोदये स्युः ।
देशान्तरं गागपरं तथायत्
याम्बोत्तरं तद्वरसं च सुत्तम् ॥”
इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥ १ ॥

देशान्तरप्रिमायार्या लङ्घमतुः ।
“वाचो यत्र विमद्यन्ते गिरिर्वा वक्षयाकः ।
महागदन्तरं यत्र तद्वेशान्तरसुत्तमे ।

देशान्तरमेदात्मिकटोपि भवेद्यदि ।
ततु देशान्तरं प्रोक्तं स्वयमेव स्वयम्भुवा ।
दग्रहविषय या वास्त्रा यत्र न अयतिथया ।
हहस्तिः ।

देशान्तरं वदन्त्येके विद्योजनमायतम् ।
चत्वारिंशद्वद्वन्द्ये के चिंशद्वेत्यत्यैव च ॥”

इत्याहतस्मृतम् ।

“सुनिहयवचनोक्तवागादियोजनादिभेदसमझ-
स्थार्थम् एवं वास्त्रायते त्रितयैश्चिद्युतिं चिंशद्-
योजनाभ्यन्तरे द्वितयैश्चिद्युतिं तदुपरि एक
वैश्चिद्युते चत्वारिंशद्वयोजनोपरि वाचैतिरि-
महागदन्तरितालभेदाभावेष्टपि विद्योजनोपरि
वैदेश्यम् ।” इति शुद्धिचिन्तामणिः ।

देशिकः, ख्ली, (देशे प्रसिद्धः इति । देश + टक् ।)
प्रथिकः । इति वैमचन्द्रः ॥ ३ । १५७ । (यथा,
महाभारते ॥ ७ । ५ । १० ।

“च्छेश्चिको यथा सार्थः सर्वं छक्षुं सद्वस्त्रहस्ति ।
अनायका तथा सेना सर्वात्मोद्वादृश्चक्षिता ।”
गुरुः । यथा देशिको स्त्रूपमन्त्रे इत्यागमः ।
(यथा, महाभारते ॥ १३ । १४७ । ४२ ।

“धर्माणां देशिकः साचात् स भविष्यति धर्म-
भाक् ।
धर्मविद्धिः वैदेशो नमस्कार्यः वैदेवतैः ॥”
देशिनी, ख्ली, (देशतीति । दिश आदेशे +
गिनिः । स्त्रियो दौप ।) तर्जनी । इति श्वस्त्र-
रकावली । (यथा, याच्चवक्षयसंहितायाम् ।
१ । १८ ।

“कनिठादेशिन्यहस्तिमलान्ययं करस्य च ।
प्रजापतिपिण्डजस्तदेवतीयन्यक्षुकमात् ॥”

देशी, ख्ली, रागिणीविशेषः । इनूममते दीपक-
रागस्य भार्या । अस्या जातिः वाङ्मः यह
क्षेपमस्वरः गानसमयः थौदार्त्ती भधाहः ।
अस्या स्वरूपं सुरूपा नारी हिंदिसना अन-
द्वाता यौवनमदेन कामासक्ता सती नायकश्य-
नायारमागत्य नियुक्तनरता च । भरतमते सु
मेघरागस्य पन्नी । सङ्गीतदर्पणमते हिन्दोल-
रागस्य भार्या । तस्या गानसमयः यामयु-
ग्मम् । तस्या स्वरूपम् । निदायुक्तनयना
आलस्ययुक्ता प्रियाभिसुखी नायकस्य निदा-
भज्ञानार्थं मनोरञ्जनतावं गायत्री रमणीच्छया
रचितवैश्या । भूवयगण्यशोभिता गौराङ्गी परि-
हितहिंदिर्ग्राटिका । इति सङ्गीतश्वस्यम् ।
(सङ्गीतमेदः । यथा, सङ्गीतदर्पणम् । १ । ६—६ ।

“गौतं वादं न नैनत्य च यत्र सङ्गीतसृष्टये ।
मार्गं देशी विभागेन सङ्गीतं हितिर्विष्ट मतम् ।

द्विहितो यद्यन्तिं प्रसुतं भरतेन च ।
महादेवस्य पुरतस्तमागार्याणां विसुक्तिदम् ।

तरादेश्यया रौला यत् स्थानोकातुरञ्जनम् ।
देशे देशे तु सङ्गीतं तदेशीविभित्यैति ॥”

देशं, ख्ली, (देशते इति । दिश + कर्मणि रुपः ।
पूर्वपतः । इति श्वस्त्रलाली । देशर्हेति ।
(देशे भवः । देश + “दिशादिष्ठो यत्” ॥ १ ।